

veertiende Jaargang

december 1962.

DE

VI

NIJDAMSTRA TYNGE

PERIODIEK VOOR DE GESLACHTEN
NIJDAM, NIEUWDAM, VLEER, WIJNIA

NIJDAMSTRA

Orgaan der Nijdamstra-Stichting

Het bestuur van de

NIJDAMSTRA -

STICHTING

wenst alle neven en nichten een

PRETTIG

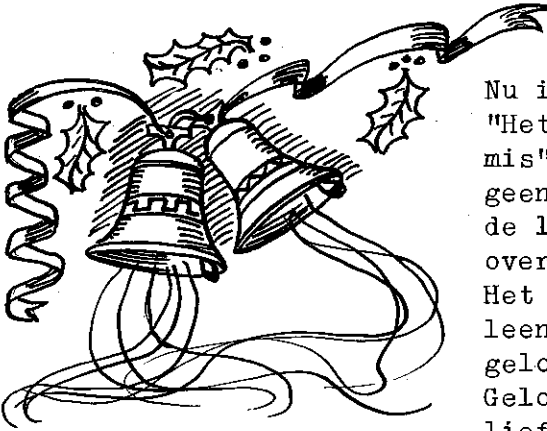
Kerstfeest

en een

GEZEGEND 1963

toe.

GODS LIEFDE

Nu ik moet schrijven over "Het groot gebeuren van Kerstmis" weet ik zeker dat ik op geen stukken na kan vertolken de liefde Gods die straalt over het kerst wonder. Het is het wonder dat wij alleen kunnen verstaan in het geloof.

Geloven we werkelijk in Gods liefde? God die ons lijde door

dit leven, door liefde gedreven. Wij mensen spreken wel van "geluk gehad" of "pech gehad". Weet u nog van die man? Het scheelde maar een haartje of hij was omgekomen, gekraakt door een auto. De automobilist kon nog juist de wagen tot stilstand brengen.

Nou, nou, die heeft geluk gehad, zeggen de omstanders. Het tegenovergestelde noemt men "pech".

En u weet wel een voorval uit uw eigen leven, dat u gezegd heeft "pech gehad". Ons leven, zo lijkt het tenminste, hangt samen van "geluk" en "pech". En zowaar, deze woorden klinken ook nog modern. Want wij willen in alles "modern" zijn. Modern willen we gekleed gaan; modern moeten onze huizen zijn; modern vooral onze woorden waarvan we ons bedienen. Ja mijne vrienden, nu ik zo zit te schrijven, en mijn gedachten moet concentreren op het wonder dat wij met Kerst gedenken, denk ik aan de woorden geluk - pech - modern. Kan ik nu nog verder schrijven? Natuurlijk wel! Want ik heb boven dit artikel gezet: GODS LIEFDE.

En de liefde is tastbaar gekomen in de geboorte van Jezus. Hoe ik dat weet? Uit de bijbel! Zullen we de bijbel eens openslaan en lezen het Lucas Evangelie? Laten we beginnen met de vóór geschiedenis, de geboorte van Johannes, de heraut. En het gescheidde, zo lezen we, als hij (Zacharias) het priesterambt bediende, dat een Engel des Heren hem verscheen en zeide, uw gebed is verhoord, Elisabeth uw vrouw zal een zoon baren en ge zult zijn naam heten Johannes. En even verder lezen we, als deze Johannes geboren is,

dat de buren zeggen: de Here heeft Zijn barmhartigheid aan haar groot gemaakt. Hoort u het, de buren (de mensen) zeggen: God heeft Zijn liefde aan haar bewezen. Ze spreken niet van geluk of wat heel erg zou zijn van pech, (dat kan ook in onze moderne tijd) maar de buren van Zacharias en Elisabeth zien Gods liefde in dit gebeuren. Is het niet met ons zo, dat wij de Goddelijke dingen niet meer zien in het juiste licht. De buren van Zacharias en Elisabeth zagen in de geboorte van het kind; Gods liefde. Dit is de voor geschiedenis van het Kerst Evangelie, want het grote Gods-wonder staat nu te gebeuren. De geboorte van Zijn Zoon Jezus Christus. En het geschiedde, zo lezen we als zij (Maria en Jozef) te Bethlehem waren dat de dagen vervuld werden dat Maria baren zoude; en zij baarde haar eerstgeboren zoon. Wie dit is, zegt God zelf. Heden is geboren de Zaligmaker, welke in Christus de Here. God heeft Zijn grote liefde aan ons geopenbaard. Dat is het Kerstwonder. Dan kunnen we Kerstfeest vieren, ook in 1962.

De Voorzitter.

WAAROM DAN DE 25ste DECEMBER?

In Rome vierde men in oude tijden het Epiphaniefest. Men herdacht de gang der Oosterwijzen naar Bethlehem. Daar dit de eerste aanraking was van het Heidendom met de Christelijke Godsdienst, werd dit feit, vanaf de aanvang der Christenheid, als zeer belangrijk beschouwd en gevierd. Men begon al spoedig te spreken van de Drie Koningen. Immers, ze waren voornaam en rijk en boden aan: 't goud, de wierook en de myrrhe. In de 8ste eeuw kreeg deze visie de sanctie van 't algemeen Conellie. En wat deed nu de Westerse Christenheid? Wel, ze begon kerstfeest te vieren op 6 januari. In de midwinter die, evenals het feest, dat de heidenen gedurende 12 dagen vierden, wegens de terugkeer van licht en leven. De Oosterse kerk begon met de Westerse, al meer en meer aandacht te schenken aan Melchior, Caspar en Balthazar de drie wijzen, "en... sloot zich bij de kerk van" Rome aan, wat betreft de kerstfeestviering op 6 januari -echter-

dit zou allang veranderen. Men had n.l. vooral in de noordelijke landen het z.g. Joelfeest, het feest van de Zonnewende, na 21 december. Ook dit Germaans-festijn hield nauw verband met de wending der jaargetijden. Grotendeels was 't een vruchtbaarheidsfeest, waarbij men gedacht, hoe bij de terugkeer van het licht, ook de vruchtbaarheid der aarde terug zou keren. Vooral in Scandinavië was het in't volksleven ingeworteld. Maar ook in deze landen en in Gallie, Frankrijk, was het verweven met het wel en wee der mensen. Evenals de Germaan zelf was de structuur vaak ruw en ongebonden. Welnu, onder invloed vooral van Gallische Geestelijkheid stelde de kerk van Rome, in 354 het kerstfeest op de 25ste december. De gedachte dus, aan de wending der natuur aan de heerschappij van het licht, werd als symbool het Christendom ingedragen. Op zich zelf is dit een voordeel. Het feest van de traditie der heidenen, zo te vullen met de waarheid en het wezen van het Christelijk Geloof, bleek een zegen - voor de bloei der kerk -.

Immers met Christus wordt de wending openbaar. Wie Hem aanvaardt, ontvangt nieuw licht, nieuw leven, nieuwe hoop en een nieuw vooruitzicht! Met de inhoud ging ook de vorm van't Germaanse feest, de totale verandering, zo intens, dat een Christen, die z'n Heiland eert en lief heeft, dankt en aanbidt, geen enkele hinder meer overhoudt, van de overdracht der Christelijke waarden, op de van oorsprongheidense datum in december. Deze overdracht is een machtig middel gebleken in Gods Hand, om de heerlijkheid van het Evangelie te doen doordringen tot de kern der afgodische zielen, deze kern te splijten door er op te bouwen; de schoonheid en de kracht van een overtuiging, die blijft tot na de dood, tot in eeuwigheid!

En daarom: of 25 december juist is of onjuist, 't heeft geen betekenis; betekenis heeft, dat Christus geboren is, voor'n zondige wereld, voor mij. Van betekenis is nog dit dat Hij geboren is, niet enkel in de stal (waarom die loeiende koe daarbij en dat blatende schaap, m'n waarde vertellers, de stal was immers leeg!) Maar ook in mijn hart. Van betekenis is, dat de geboren Christus, de Koning is van mijn leven, die't daar te zeggen heeft. Van beslissende betekenis is, dat Hij mij, na Zijn schulduitdelgende daad als middelaar, na z'n Almachtige Proelamatie,

"Ga heen, de zonden zijn u vergeven". Mijn vacuum vullen
wil met Zijn heil, Zijn licht, Zijn leven, Zijn zaligheid!

Dan is't kerstfeest, mijn Christusfeest.

Geloofd zij God, HALLELUJA!

Valthe, kerstfeest 1962.

W. Wynia.

FAN IT FRYSKE MED.

Wij Friezen hebben zo van die boeken, die klassiek voor ons
geworden zijn. Daartoe behoort o.a. de Rimen en Teltsjes
fan de Bruorren (gebroeders) Halbertsma. Sedert de eerste
helft van de vorige eeuw hebben geslachten Friezen ze stuk
gelezen en er van genoten.

Ik weet nog heel goed, dat vader ons uit de Rimen en Telt-
sjes in de lange winteravonden voorlas. Veel van die Rimen
kenden wij van buiten en konden ook gezongen worden. In
welk Fries gezin werd in onze jeugd niet gezamenlijk de
Lickeblommen, de Terp, Skippers sankje, de Boalserter merke
fan Hoatse mei syn Wobbel gezongen?

Zelf bezit ik de vijfde druk van de Rimen en Teltsjes van
1918, rijk geïllustreed door de Friese schilder Ids Wiersma
met prenten, die het Friese leven van de 19de eeuw zo prach-
tig in beeld brengen.

En nog neem ik in een verloren uurtje vaak dit boek ter hand
om weer eens te genieten van de verhalen en rijmen in een
taal, welke zo door en door Fries is: rijk en beeldend en
overvloeiend van de echte Friese humor.

Zo las ik dezer dagen weer eens dat verhaal van de Jonker-
boer, een romance die Dr. E. Halbertsma op het eind van zijn
leven heeft geschreven. Het is zo'n echt 19de eeus roman-
tisch verhaal over de liefde van een Friese boerendochter
en een Friese Jonker. Het speelt in de 17de eeuw en juist
in de tijd om Kerstmis en Oud en Nieuw.

En in dit verhaal worden dan ook enige oude gewoonten van
de Friese boeren op die feestdagen in de donkere december
maand beschreven. Zo logeerde de Jonker in die feestdagen
op zijn boerderij achter het dorp Terzool op de Wieren. Op
de avond voor Kerstmis zat de Jonker met de oude boer Piter-
om en zijn vrouw om het knappend haardvuur, waarin een groot

"Krystblok" lag. De oude vrouw tracteerde op rijstepap met boter en suiker en de boer en de Jonker dronken daarbij een pittig glas wijn. Daarna ging men naar bed. Middernacht werd de Jonker wakker. Hij hoorde de boer naar de stal gaan. Daar wilde hij het zijne van weten. En wat deed de boer? Iedere koe kreeg een flinke voer hooi en toen dat gebeurd was, bracht de boer nog een afgeladen vork met hooi op het erf. De Jonker vroeg, wat dit te betekenen had. De boer zei, dat dit in de Kerstnacht een gewoonte was van ouder op ouder om niet alleen hun vee wat extra's te geven, maar ook de vogels. Ook die moesten weten, dat het feest van Christus geboorte gevierd werd, het feest van liefde en barmhartigheid. Zo innerlijk ging de blijdschap over Christus geboorte onze voorouders ter harte.

Zo was het ook de gewoonte om met Kerstmis "Krijstwiggen" te eten, broden van zuiver wit meel, welke alleen op de hoogtijdagen van Kerstmis gebakken werden.

En toen de Jonker dan op Oudejaarsavond (St. Steffen) bij de haard zat met zijn Clare, hielden zij op oude Friese wijze samen St. Steffen, zoals het rijmpje het weergeeft: Sterren blinken, windjes zwijgen.

De natuur ligt in de slom (sluimer)

't Is de stille nacht van't vrijen

Kom, mijn liefste meisje kom.

Op die avond verloofden de Jonker en Clare. Dat bezegelde de Jonker door haar een gouden ring met zijn wapen om de vinger te schuiven.

Toen de Jonker weer naar Franeker ging voor zijn studie, bezocht hij dikwijls te paard zijn Clare, tot zij trouwden en de Jonker heereboer werd op de boerderij van Piterom, die met zijn vrouw een renteniershuis betrok in Terzool.

A. Vleer.

VAN DE NED. INDISCHE NEEF

Nu iets over onze eerste kennismaking met
Land en Volk.

Aan boord van de Djambi, in de haven van Tandjong Priok, moesten wij aantreden omdat een officier van het Koninklijk Nederlands Indische Leger (K.N.I.L.) aan boord ge-

komen was om ons te begroeten en te zeggen wat wij doen moesten bij het verlaten van het schip.

Allereerst moesten wij orde op zaken stellen met betrekking tot onze bagage, afrekeningen, douane enz. Daarna konden wij ons op eigen gelegenheid naar Batavia begeven en daar logeren in het doorgangshuis voor militairen.

Wij deden wat de luitenant gezegd had, regelden onze zaken en namen daarna op de meest hartelijke wijze afscheid van officieren en bemanning van het schip, die tijdens de reis alles hadden gedaan om de passagiers mer raad en daad tegemoet te komen.

En daar stonden wij dan tenslotte op de kade waarmede onze Indische loopbaan een aanvang nam.

't Is gek, maar als je in zo'n vreemd land voet aan wal zet, bekijk je die wereld met een paar ogen, die overal iets vreemds willen ontdekken waardoor onbenullige dingen vaak met meer aandacht worden bekeken dan ze verdienen hetgeen wel eens afbreuk doet aan datgene wat in feite meer bijzondere aandacht over waard is. O, wat was er veel te bekijken.

Met de gebouwen op de kade, loodsen, kantoren en dergelijke was duidelijk met bouwen en inrichten rekening gehouden met het warme klimaat. Men had de zon doelbewust op een afstand gehouden door daken en overkappingen om aan zo veel mogelijk schaduw en koelte volle aandacht te kunnen besteden.

In gezelschap van een collega en zijn echtgenote, vrienden van de Djambi, overlegden wij hoe wij de reis naar Batavia zouden maken. Mogelijkheden waren, dat wij per spoor gingen, per taxi of per rijtuigje, hier "sado" genoemd. Bij dat overleg moesten wij voor het eerst in de praktijk rekening houden met de maleische taal. In de boekjes die daarover handelden, hadden wij gelezen dat taxi chauffeurs en koetsiers er op uit waren om veel grotere bedragen te vragen dan redelijk was vooral als zij bemerkten met nieuwkomers te doen te hebben die weg nog steg kenden.

Per spoor, bleek op te veel moeilijkheden te stuiten, per rijtuigje (sado) die in dit land een voorname plaats innamen als vervoermiddel, was de afstand van ongeveer 10 kilometer wel een groot bezwaar en bleef de taxi over als

het meest doelmatic.

Wij overlegden dus met een taksichauffeur wat de kosten waren aan onze reis naar het doorgangshuis verbonden en kwamen na loven en bieden overeenstemming voor een redelijke prijs. Wij bereikten zonder veel moeilijkheden het doorgangshuis.

Daar zag het eruit als in een hotel. Wij kregen een logeerkamer toegewezen. Het gebouw kende geen verdiepingen. De logeerkamer maakte een vrij normale indruk alleen het bed maakte daarop een uitzondering. Het was een ijzerconstructie waarop een kapok matras. Vier ijzeren staven vormden de hoeken en waren $\pm$ 2 meter hoog met aan de bovenkant een schroefdraad waarop als verfraaiing een koperen bol gedraaid was. Boven op die staven was in het vierkant een passend stuk linnen aangebracht en aan dat linnen was de in heel Indië bekende kelamboe bevestigd, een gordijn dat op de grond rijkt en dat, om op bed te komen, bij de opening flink over elkaar heen geslagen kon worden. 's Avonds, tegen donker worden, werd die kelamboe dicht gemaakt maar overdag waren de beide kanten van de opening netjes opgenomen met daarvoor bestemde kelamboehaken hetgeen een prettige indruk maakte.

Verder hoofdkussens op het hoofdeinde en een paar dunne dekens opgevouwen aan het voeteneinde. Het bijzondere was wel de twee lange ronde kussens die op beide helften in het verlengde van de twee matrassen lagen. Die kussens waren ongeveer 1 meter lang en hadden een middellijn van $\pm$ 25 centimeter.

Wij keken elkaar eens aan en zeiden: "wat moet daar nu mee gebeuren" maar geen van ons beiden wist daarop een antwoord. Bed en Kelamboe zijn in velerlei vorm en omstandigheden nuttige onderwerpen geweest van versregels en veelvuldig bezongen.

Aan boord van de Djambi leerden wij reeds van het scheepsvolk:

In de oost is het niets gedaan kasihan

Zit je kelamboe vol muskieten kasihan

Zit je strooizak vol met torren

Die je in je.....porren

In de Oost is het niets gedaan kasihan

kasih betekend heb medelijden
torren zijn in de warmte veel voorko-
mende wandluizen
..... ruwe uitdrukking die in ons
familieblad minder goed past--
vul zelf maar in.

Wel wat ruw, maar wij hebben 't toch bij meerdere gele-
genheden uit volle borst gezongen en meegezongen.
In de badkamer maakte de inrichting een vreemde indruk.
Het was een ruimte van $\pm$ 4 bij 2 meter. In een van de
uiterste hoeken was een muurtje opgetrokken ter hoogte
van een meter en een breedte van 75 centimeter. Boven die
daardoor ontstane bak was een waterkraan aangebracht ter-
wijl op het muurtje een klein model emmer stond zonder
hengsel maar met aan de bovenkant in het midden een rond
stuk hout, kennelijk bedoeld om het daarbij vast te grij-
pen.

De vraag was nu, hoe moeten wij hier gaan baden. De bak
was niet groot genoeg om er in te gaan liggen, dus moesten
wij gaan staan maar ook dat leek niet niet aannemelijk.
Enfin, wij flodderden ons maar wat af, meer wassen als ba-
den, en besloten ons licht eens te gaan opsteken bij men-
sen die het beter konden weten.

Die gelegenheid kregen wij 's avonds op de voorgalerij
waar het grootste gedeelte van de loge's nieuwkomers ge-
zellig bij elkaar zaten en alle problemen en moeilijke-
den breedvoerig werden besproken.

Die ronde kussens moesten dienen om tussen je knieën te
leggen hetgeen in dat warme klimaat wel heel goed van pas
kwam. Wij hadden daar in het begin wat moeilijkheden mee
maar later zouden wij ze niet graag meer hebben gemist.
Het baden gebeurde niet liggende en ook niet staande in
de bak maar in staande houding vóór de bak. Eerst wat
water over je heen juttten, daarna flink inzepen vervol-
gens met heel veel water afspoelen.

Over dat baden ontstond een grote hilariteit onder de
nieuwkomers.

Er waren er bij die in de bak waren gekropen en in gekurkte houding hadden gebaad. Ook waren er jonge paren bij die samen in de bak waren gestapt, de één hurkende, de andere staande er naast en omgekeerd.

De opmerkingen hierover waren velerlei. Een opmerking waarover veel werd gelachen en na gelachen was, dat een paar nieuwkomers aan de lucht in de badkamer konden vaststellen welke paren vóór hun in die zelfde badkamer waren geweest.

Nichten en neven zullen begrijpen dat er hier en daar wel wat bij werd gedaan om er een kleurig tintje aan te geven maar een feit was, dat wij die eerste avond in Indië veel plezier hebben gehad en dat wij, zij het dan een beetje laat, in een opperbeste stemming voor het eerst onze kalamboe opzochten.

De dag na aankomst moesten wij aanpresenteren bij de betrokken militaire commandant en kreeg ik te horen, dat ik was ingedeeld bij het 11e Bataljon Infanterie te Meester Cornelis waarheen wij de volgende dag vertrokken.

De volgende keer iets over onze aankomst te Meester Cornelis en de eerste indrukken daar.

Hoogachtend,
Uw neef
Lourens.

NIJDAM - VONDSTEN.

Gedurende mijn vakantie bracht ik o.a. een bezoek aan het Nijdam-museum, de zogenaamde "Nijdam-Halle" in Schleturg-Holstein, in de hoop iets gewaar te worden, waar vandaan toch die ons zo bekende naam "NIJDAM" kwam.

Men deelde mij mede, dat vroeger een landelijke gemeente welke voornamelijk uit veengrond bestond, die naam droeg. Deze nederzetting zou gelegen hebben ten Noorden van de plaats Oster-Sottrup op het Schiereiland Sundewitt.

Of hier sprake is van een eigen naam of soortnaam is niet bekend. De naam zou betrekking hebben op een oorspronkelijk met de Alsensund (de oostelijke oever van Sundewitt) in verbinding staande inham en meer de betekenis van een moerrassige laagvlakte hebben.

Eens ander is mij niet recht duidelijk. Waarom "NIJDAM".

opripts van het meer voor de handliggend Duitse woord "Neuteich".

In geen enkel naslagwerk heb ik hiervan iets gewaar kunnen worden en houd mij van nader commentaar gaarne aanbevelen. In dit Nijdam = veengebied werd o.m. de grote boot van eikenhout (22.84 bij 3.26 meter) gevonden waarvan inder-tijd een tekening van mijn hand in de N.T. (oktober 1960) verscheen.

Voordat men haar in het veen heeft laten zinken, had men haar lek gestoten. Vrijwel alle gevonden voorwerpen bleken vooraf min of meer onbruikbaar gemaakt te zijn.

Opmerkelijk is, dat het geheel in een zekere samenhang gevonden werd, zoals bijvoorbeeld vijftien houten bogen, pijlen in bundels, lanspunten bijeengebonden etc.

Al deze vondsten zijn meer dan 16 eeuwen oud.

Wel is nog een boot van dennenhout gevonden van nog oudere datum, maar deze schijnt voor oorlogshandelingen in 1864 weer verloren gegaan te zijn.

Op het geheel genomen zijn de vondsten uitgesproken oorlogs-zuchtig. Medelievende voorwerpen ontbreken hier bijna geheel.

Na de afweer van een invasie vanuit zee bijvoorbeeld werd dit oorlogstuig als overwinningsoffer aan één of andere godheid opgedragen.

Dank zij de conserverende werking van het veen werd één en ander aan de vergetelheid onttrokken.

C. van der Schoot. Azn.

Een penningmeester heeft min of meer een ondankbare taak. Terwijl ik U allen juist hartelijk dank, wil zeggen voor Uw welwillende medewerking voor mijn streven het verschuldigde over het afgelopen jaar vóór de kerstdagen binnen te krijgen om in mijn vrije dagen de boekhouding van onze Stichting af te kunnen maken, moet ik nu alweer, daar ik het toch weer over geld heb, een beroep op U doen Uw bijdrage voor het komende (half) jaar 1963 vóór 1 maart a.s. op gironummer 82.67.24 t.n.v. penningmeester Nijdamstra-Stichting te Sneek over te maken.

De Penningmeester.

93
S. Nijdam
en
Kl.L.Nijdam-Hotsma

tankje allegearre, ek út
namme fan 'e âlden foar de
folle bliken fan bilang-
stelling, ûnderfoun foar
en op har troudei.

Laskwerd, nov. 1962.
Damsterweg 42.

JOHANNES WIJNJA
en
JANKE PLANTINGA

hebben de eer, kennis te
geven van hun voorgenomen
huwelijk, waarvan de vol-
trekking zal plaats vinden
vrijdag 16 nov. 1962,
's middags om 2 uur ten
Gemeentehuze van Wymbrit-
seradeel te Sneek.

Kerkelijke bevestiging om
3 uur in de Ned. Herv.Kerk
te Oppenhuizen door de
weleerw. heer ds. jhr.
C. van Eysinga.

November, 1962.
Oppenhuizen 44, Sneek.
Stationsstraat 5.

Toekomstig adres: Gong-
grijpstraat 19, Sneek.

zilver, verbonden aan de orde van Oranje Nassau. Het ver-
lenen van deze onderscheiding betekende voor de heer Nij-
dam, die veertig jaar lang zijn taak als organist heeft
vervuld, een bijzondere verrassing. Het resterende gedeel-
te van de avond werd besteed aan orgelspel op het nieuwe
orgel, afgewisseld met enkele toespraken, o.m. namens de
herv. kerkeraad en door de vroegere predikant van Wouds-
end, ds. Jelsma.

Heden overleed, nog vrij
plotseling, onze lieve man
en vader

DOEDE WIJNJA

in de ouderdom van ruim 45
jaar.

De diepbedroefden:

A. Wijnja-Kamstra
Hjerke
Harmen
Hielke

Uithuizen (Gr.),
8 november 1962.
Leeuwstraat 13.

De teraardebestelling vindt
plaats vanuit Talitha Koem
Singel te Sneek op maandag
12 nov. a.s. des namiddags
2 uur op de Alg. Begraaf-
plaats te Sneek.

ORGANIST TE WOUDESEND
KONINKLIJK ONDERSCHIEDEN.

Tijdens de officiële inge-
bruikneming en de overdracht
van het nieuwe orgel in de
geref. kerk te Woudsend, is
gisteravond de organist de
heer J. Nijdam door de bur-
gemeester van Wymbritseradeel,
de heer J. van Hout, namens
H.M. de Koningin onderschei-
den met de eremedaille in

Heden is nog vrij onverwacht van ons heengegaan onze lieve moeder, behuuden grootmoeder

AUKJE FAAS,

geb. NIJDAM,

in de ouderdom van bijna 85 jaar, wed. van C.Faas.

Leeuwarden, 5 dec. 1962
Jacob Marisstraat 25.

Condoleantie-adres:
Hercules Segherstr. 10

A.A. Faas

J. Faas-Spoelstra

Th. Faas

C. Faas-Prinsen

en kleinkinderen

94
Wij zeggen u hartelijk dank voor uw belangstelling bij gelegenheid van ons huwelijk

J.F.A.M. VLEER

M.Y.J. VLEER - VLEER

Groenekan, december 1962
Koningin Wilhelminaweg 329.

WILHELMUS ALEXANDER JOHANNES
NIJDAM

en

LENA KOFFEMAN

geven U, mede namens wederzijdse ouders, kennis van hun voorgenomen huwelijk, waarvan de voltrekking D.V. zal plaats hebben op vrijdag 21 december 1962 om 14.00 uur in het ge-

meentehuis te Noord-Scharwoude, Kerkelijke bevestiging om 14.45 uur in de Geref. kerk te Broek op Langedijk door de Weleerwaarde Heer Ds. J.H. Donner.

Alkmaar, van Everdingenstraat 1.

Broek op Langedijk, Sluiskade 16a.

Receptie op de trouwdag van 17 - 18.30 uur in hotel "WELGELEGEN", Spoorstraat, Broek op Langedijk.

Toekomstig adres: Bovenweg 103, St. Pancras.

REDDENDE SPRONG OP DE OEFENBAAN.

GRANAAT GAF HEN VIER SECONDEN OM TE LEVEN.

"Nijdam - gooi wég die granaat!". Vier seconden restten de plotseling verstarde man achter de muur, voor zijn leven met een dreunende slag zou eindigen. In de snel lopende seconden werd hij beetgepakt, weggesmeten en barstte direct achter hem de handgranaat uiteen, een regen van

scherpe gietijzeren splinters rondmaaiend. Hij viel, licht gewond aan zijn been. De man, die hem redde kreeg de volle laag. Maar hij herstelde na achttien dagen ziekenhuis. Die man, de 42-jarige kapitein G.H. Bergkamp uit Leeuwarden, ontving voor zijn bijzonder moedige daad gistermiddag de bronzen erepenning voor menslievend hulpbetoon.

1962 - 1963

Wij schrijven nog een paar weken 1962, dan wordt het 1963 en zijn we overgestapt in het nieuwe jaar.

Een nieuw jaar!

Bij al wat nieuw is moet worden afgewacht hoe het uitvalt en dat geldt wel in het bijzonder van een nieuw jaar.

Gelukkig weten we allen niet wat het nieuwe jaar ons zal brengen en misschien mede daarom gaan onze gedachten terug en vragen we ons af wat heeft 1962 ons ontnomen of gebracht.

Ontnomen:

De dood heeft zijn buit opgeëist ook in onze familie, en bedroefden achter gelaten.

Gebracht:

Gelukkig, 1962 heeft ons ook veel moois gegeven: herstel van ziekten; uitkomst in moeilijke omstandigheden!

Vul het zelf maar persoonlijk aan.

Ik zou nog heel wat kunnen opnoemen.

En als we dan onze gedachten de vrije loop laten, dan slaat de klok twaalf volle slagen.

Het is **nieuw jaar.**

VEEL HEIL EN ZEGEN !!!

Een jaar vol verwachting, van hoop en licht voor ons volk en familie.

De voorzitter.

96

BESTUUR NIJDAMSTRA - STICHTING:

Voorzitter: T. Nijdam, Coornhertstraat 12, Leeuwarden,
Tel. 05100 - 22167.

Secretaresse: M.H. Nijdam-Nijholt, Robert Kochstraat 21,
Leeuwarden, tel. 05100 - 21232.

Penningmeester: C.v.d.Schoot, Azn., Leeuwarderweg 63,
Sneek, tel. 05100 - 3028.

L E D E N :

P. Agema-Wijnia, Hantumerweg A 59, Dokkum.
H. Nijdam-Smit, Boerhavelaan 113, Groningen.
M.P. Wienia, Nieuwedijk 75, Lemmer.
A. Vleer, H. Sytstrastraat 18, Sneek.

=====
POSTREKENING: 82.67.24 t.n.v. penningmeester NIJDAMSTRA-
STICHTING, Sneek.

FAMILIEBLAD: "De Nijdamstra-Tynge".
Lid/abonnees betalen
f. 4.25 per half jaar. Donateurs (leden)
f. 1.-- per half jaar.

REDAKTEUR: T. Nijdam, Coornhertstraat 12, Leeuwarden.

ADMINISTRATIE: A. Vleer, H.Sytstrastraat 18, Sneek.
tel. 05150 - 4339.

BIJ ONBESTELBAARHEID GAARNE RETOUR
aan: Harmen Sytstrastraat 18, Sneek
zo mogelijk met opgave van nieuw adres.